

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจต่อการลงทุนในสถาบันการเงินซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากมูลค่าของภาษีเงินได้รอตัดบัญชี โดยได้กำหนดรายการที่เป็นตัวแทนของภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี พร้อมทั้งกำหนดตัวแปรควบคุมเพื่อควบคุมขอบเขตของการทดสอบตัวแบบตามงานวิจัยเชิงประจักษ์ในอดีตของต่างประเทศ อันประกอบด้วย ราคาตามบัญชีของลินทรัพย์สุทธิ ราคามาตรฐานของหนี้สินสุทธิ กำไรจากการดำเนินงานประจำปี และเพิ่มเติมด้วย ประเภทของสถาบันการเงิน และปีที่คำนวนภาษีเงินได้รอตัดบัญชี โดยตัวแปรทั้งหมดที่ตั้งไว้นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยคือ กลุ่มสถาบันการเงินซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สาเหตุที่เลือกตัวอย่างในการวิจัยจากกลุ่มดังกล่าวนี้ สืบเนื่องมาจากกลุ่มสถาบันการเงินมีงบการเงินที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มและงบการเงินมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากที่สุด ข้อบังคับและประกาศនานาการแห่งประเทศไทย บางบทสามารถใช้เป็นข้อบังคับตามประมวลกฎหมายรัชฎากรได้ ดังนั้นมีการคำนวนภาษีเงินได้รอตัดบัญชี จึงมีความสอดคล้องกันทั้งในการปฏิบัติและนำเสนอรายการ อีกทั้งยังสะดวกต่อการเปรียบเทียบกันได้อีกด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีทางสถิติในการประมาณผล โดยประกอบไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน โดยสถิติเชิงพรรณนาประกอบไปด้วย (1) การวัดความถี่และร้อยละ (2) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ (3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยค่าสถิติพื้นฐานที่ได้คำนวนตามวิธีสถิติเชิงพรรณนานี้ ช่วยทำให้มองเห็นถึงลักษณะและความแตกต่างของปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ ของสถาบันการเงินแต่ละประเภท สำหรับวิธีสถิติเชิงอนุมานนั้น ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุด้วยวิธี Stepwise ซึ่งการวิเคราะห์ด้วยวิธีดังกล่าวนี้ จะช่วยทดสอบและหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่เหมาะสมที่สุดเพียงครั้งเดียว ทั้งยังสามารถกำจัดข้อจำกัดของการวิเคราะห์ความถดถอยได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งข้อจำกัดดังกล่าวนี้คือ ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง (Multicollinearity) นอกจากนี้ยังเพิ่มเติมด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ด้วยวิธี Partial Correlation ประกอบการวิเคราะห์ความ

ผลโดยเชิงพหุ เพื่อให้ในวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงส่วนของตัวแบบการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ อันจะช่วยซึ่งให้เห็นถึงสาเหตุของการลดรูปของตัวแปรอิสระที่อยู่ในตัวแบบงานวิจัยได้อย่างเหมาะสมที่สุดด้วย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลลัพธ์ของงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แบ่งการนำเสนอเป็นสองส่วนคือ (1) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และ (2) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน บทสรุปและอภิปรายงานวิจัยครั้งนี้ เป็นดังนี้

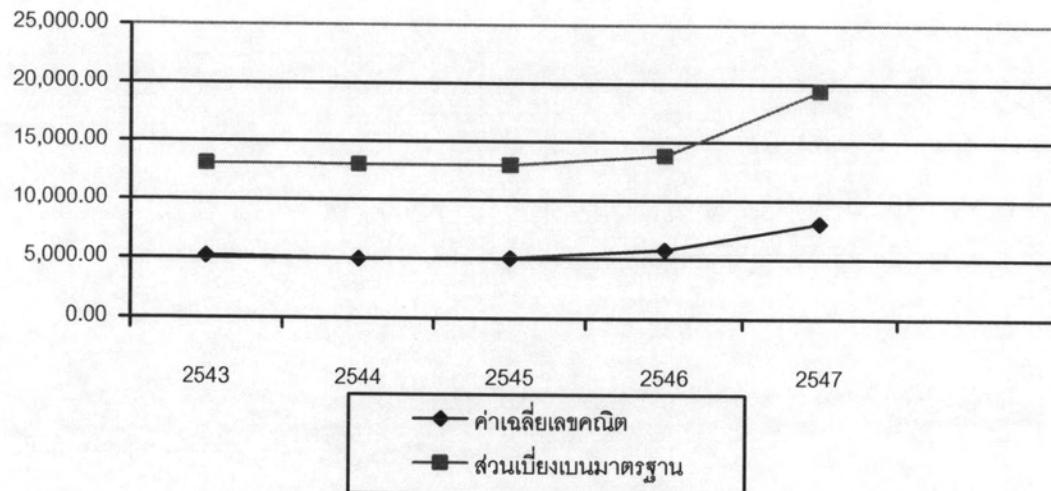
5.1.1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลจากการวิจัยซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ (1) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ (2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งค่าสถิติทั้ง 2 นี้จะช่วยทำให้สามารถมองเห็นภาพลักษณะต่างๆ ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุในงานวิจัยครั้งนี้ โดยได้แยกตัวแปรออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ตามการจำแนกประเภทของตัวแปรอิสระที่ใช้ในตัวแบบการวัดมูลค่า ของ Feltham และ Ohlson (1995) ดังนี้

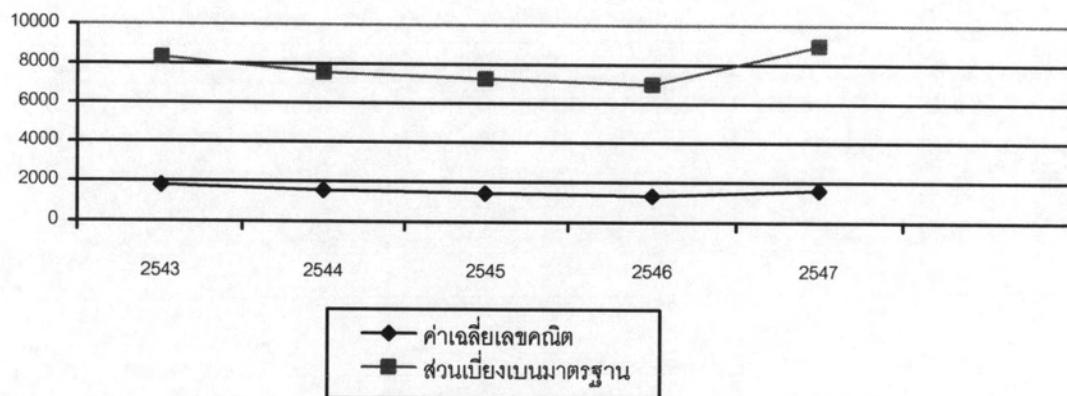
5.1.1.1 ตัวแปรที่สนใจศึกษา

(1) **สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดดับัญชี** เป็นตัวแปรที่สนใจศึกษา ซึ่งเป็นตัวแทนของรายการภาษีเงินได้รอดดับัญชี โดยมียอดดุลด้านเดบิต เกิดจาก ผลต่างของฐานภาษีที่มีมูลค่าสูงกว่า ราคามาตรฐาน นำผลต่างที่คำนวณได้คูณกับอัตราภาษีเงินได้ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ มูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดดับัญชีมักเกิดจาก องค์ประกอบของงบการเงินประเภทสินทรัพย์ซึ่งมีการปรับมูลค่าให้ลดลงตามมูลค่าขาดทุน และมูลค่าที่ถูกปรับลงนั้นทำให้ราคามาตรฐานภาษีต่ำกว่า ราคากลางของสินทรัพย์ ซึ่งใช้เป็นฐานภาษี รวมไปถึงผลขาดทุนสะสมทางภาษีของกิจการ โดยมูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดดับัญชีของสถาบันการเงินเป็นดังนี้

รูปภาพที่ 5.1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของสินทรัพย์ภาชีเงินได้ร้อตัดบัญชี ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์
(หน่วย : ล้านบาท)

รูปภาพที่ 5.2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของสินทรัพย์ภาชีเงินได้ร้อตัดบัญชี ของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์
(หน่วย : ล้านบาท)

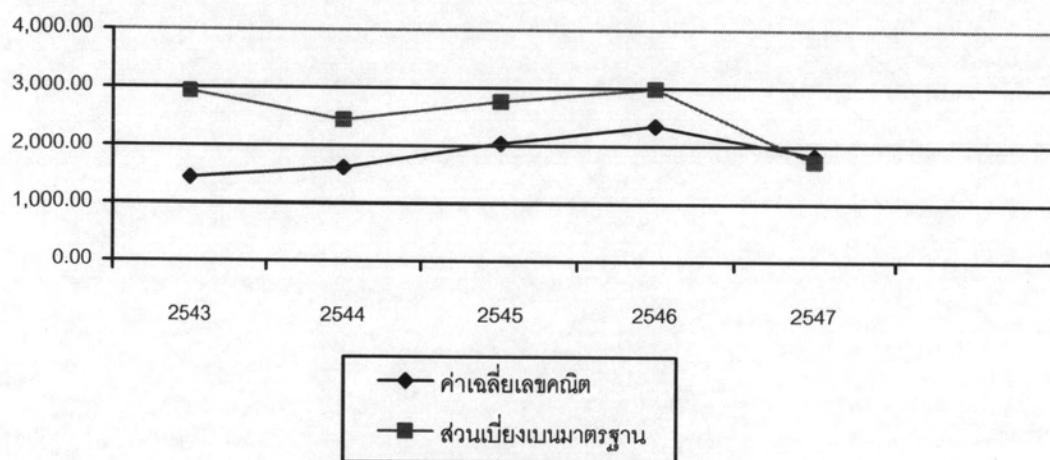

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของสินทรัพย์ภาชีเงินได้ร้อตัดบัญชีของสถาบันการเงิน ทำให้ทราบว่า มูลค่าของสินทรัพย์ภาชีเงินได้ร้อตัดบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์และกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีมูลค่าแตกต่างกันมาก เนื่องมาจากการและขนาดของกิจการนั้น แตกต่างกันอย่างเป็นสาระสำคัญ และแนวโน้มของมูลค่าสินทรัพย์ภาชีเงินได้ร้อตัดบัญชีที่เกิดขึ้น ของทั้งกลุ่มสถาบันการเงินนั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างมูลค่าของสินทรัพย์ภาชีเงินได้ร้อตัดบัญชีนั้นมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก จากผลของการดำเนินการทางภาคี และ ผลขาดทุนสะสมทางภาคีที่ยังใช้ไม่หมดสำหรับงวด 5 รอบบัญชีต่อเนื่องนั้น โดยมูลค่า

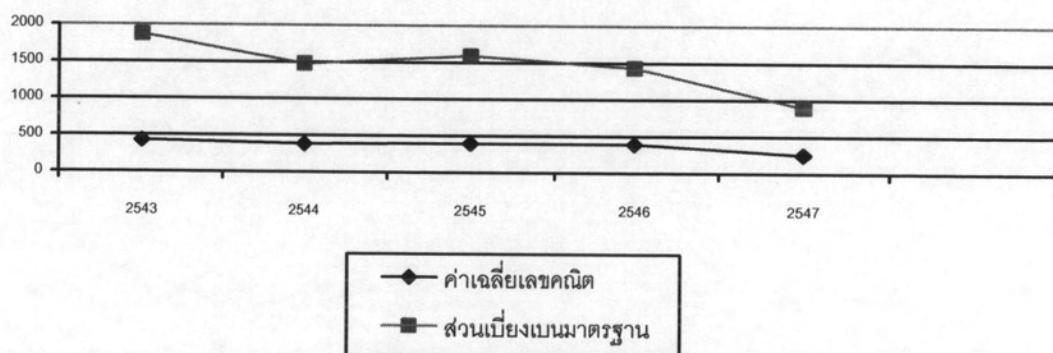
ดังกล่าวแต่ละกิจการ มุ่งเน้นให้เกิดความแตกต่าง เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันกัน ระหว่างอุตสาหกรรม(กลุ่มสถาบันการเงิน)

(2) หนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี เป็นตัวแปรที่สนใจศึกษา และเป็นตัวแทนของรายการภาษีเงินได้รอตัดบัญชีอีกรายการหนึ่ง มียอดดูลด้าน เครดิต เกิดจากผลต่างของฐานภาษีที่มีมูลค่า ต่ำกว่า ราคามาบัญชี นำผลต่างที่คำนวณได้คูณกับอัตราภาษีเงินได้ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ มูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี เกิดจากสินทรัพย์ที่มีการปรับปูน müลค่าให้สูงกว่าราคาน้ำทุน โดยมูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีของสถาบันการเงินเป็นดังนี้

รูปภาพที่ 5.3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ของกลุ่มนักการพาณิชย์
(หน่วย : ล้านบาท)

รูปภาพที่ 5.4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี กลุ่มที่ไม่ใช่นักการพาณิชย์
(หน่วย : ล้านบาท)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้นี้พบว่า หนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชีของสถาบันการเงิน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และลดต่ำลง โดยทั้งกลุ่มสถาบันการเงินนั้นมีแนวโน้มที่จะปรับมูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชีให้เท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ทั้งกลุ่มธนาคารพาณิชย์และ กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ แต่อย่างไรก็ตี ความแตกต่างของมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชีในช่วงที่เริ่มคำนวณ นั้นยังมีปริมาณสูงมาก

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชี จะพบว่า มูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชีมีมูลค่าต่ำกว่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดบัญชี แสดงว่า โอกาสในการเกิดขึ้นของหนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชีของสถาบันการเงิน มีน้อยกว่า โอกาสของการเกิดสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดบัญชี แสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของกิจการซึ่ง ประสบกับผลการดำเนินงานขาดทุน ซึ่งแต่ละกิจการในกลุ่มสถาบันการเงินนั้นมุ่งหวังที่จะให้ ประโยชน์อันเกิดจากผลขาดทุนสะสมนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการทั้งสิ้น เมื่อพิจารณา จากมูลเหตุส่วนใหญ่ของการเกิดขึ้นของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดบัญชีในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ แต่ต้องยอมรับในเรื่องของกำไรสูหหิทางภาษีของกลุ่มสถาบันการเงินนั้นมีมูลค่าสูงมาก จึงเป็นเหตุ ให้การรับรู้มูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดบัญชีนั้นมีสูงตาม

การคำนวณรายภาระภาษีเงินได้รอดบัญชีที่เกิดขึ้นของงานวิจัยนี้ มูลค่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดบัญชี และ หนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชีเกิดขึ้นจากการของสินทรัพย์ในงบดุลทั้งหมด รวมไปถึงผลขาดทุนสะสมที่เกิดขึ้นในช่วง ปี พ.ศ. 2540 ตลอดมา ซึ่งผลขาดทุนสะสมยังไม่หมด ประโยชน์ไป และการวิจัยครั้งนี้ไม่พบผลต่างชั้วคราวที่เกิดขึ้นทางด้านรายการของหนี้สิน เนื่องจาก รายการทางด้านหนี้สินทั้งหมดพบว่ามีฐานภาษีเท่ากับราคามาบัญชี

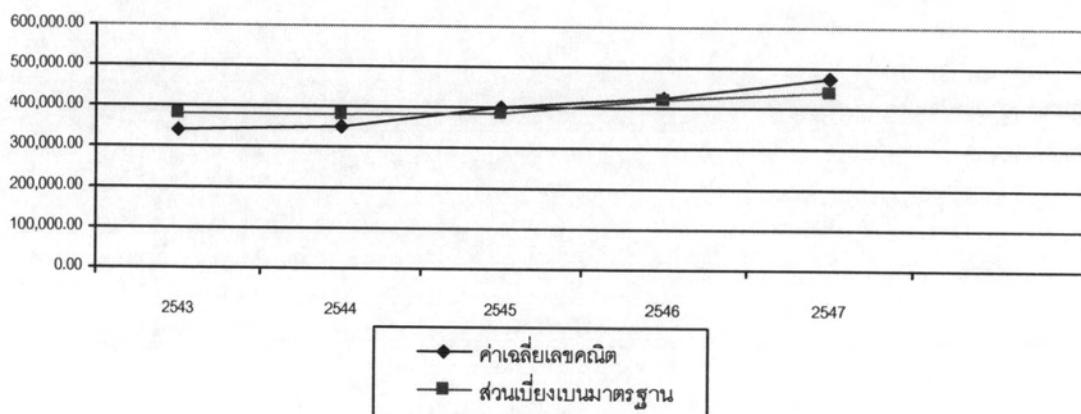
5.1.1.2 ตัวแปรควบคุม

ตัวแปรควบคุมประกอบไปด้วย (1) ราคามาบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ (2) ราคามาบัญชี ของหนี้สินสุทธิ และ (3) กำไรจากการดำเนินงานประจำปี โดยตัวแปรควบคุมที่ได้นี้มาจากการใช้ ตัวแปรควบคุมชนิดเดียวกับตัวแบบของงานวิจัยเชิงประจักษ์ในอดีต ของ Feltham และ Ohlson (1995) Amir, et. al (1997) และ Ayers (1998) โดยมูลค่าของรายการทั้ง 3 ในตัวแบบงานวิจัย ครั้งนี้ นำมาจากการเงินของกิจการโดยไม่ได้ผ่านการปรับปรุงรายการแต่อย่างใด โดยภาพรวม และลักษณะทั่วไปของตัวแปรควบคุมของตัวแบบการวิจัยเป็นดังนี้

(1) ราคามาบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ เป็นรายการที่เกิดขึ้นจากการนำมูลค่าของสินทรัพย์ในงบการเงิน มาสูตรกับมูลค่าของการปรับปรุงงบการเงิน ที่ทำให้เกิดมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินเปลี่ยนแปลงไป โดยรายละเอียดของราคามาบัญชีของสินทรัพย์สุทธิเป็นดังนี้

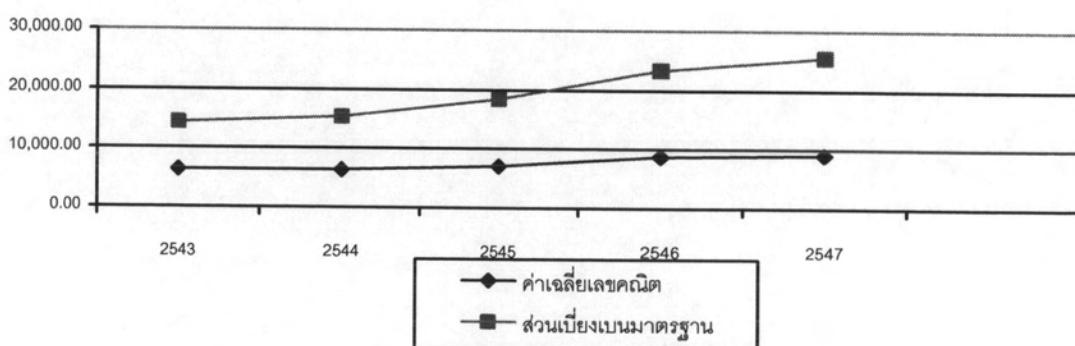
รูปภาพที่ 5.5 แผนภูมิแสดง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคามาบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์

(หน่วย : ล้านบาท)

รูปภาพที่ 5.6 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคามาบัญชีของสินทรัพย์สุทธิของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์

(หน่วย : ล้านบาท)

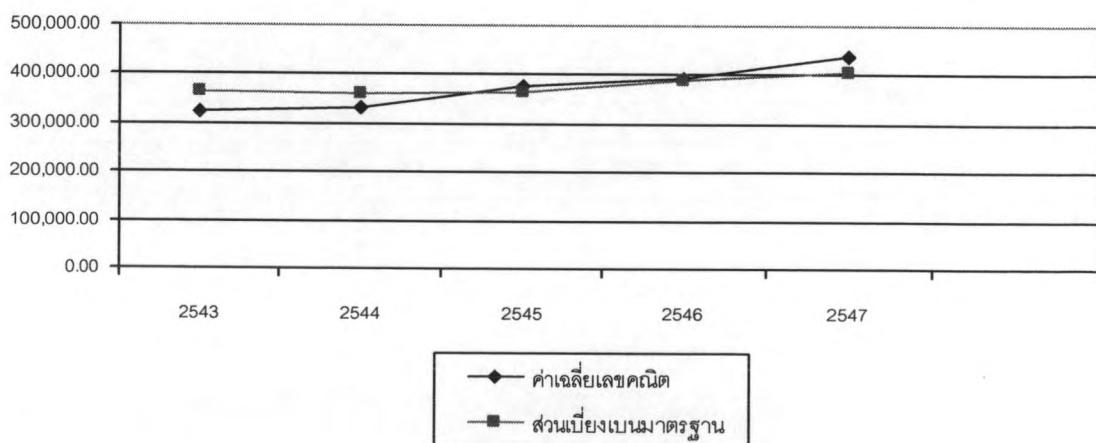

จากการรวมข้อมูลพบว่า ราคามาบัญชีของสินทรัพย์สุทธิของสถาบันการเงินมีทิศทางเพิ่มขึ้น จึงเป็นเหตุเป็นผลกับการเพิ่มขึ้นของรายรากฐานเงินได้รอดบัญชี เพราะเมื่อมูลค่าของราคามาบัญชีของสินทรัพย์เพิ่มขึ้น ทำให้ราคามาบัญชีของสินทรัพย์นั้นสูงกว่าราคากลุ่มของสินทรัพย์มากตามไปด้วยจนก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของหนี้สินภาคเงินได้รอดบัญชี กลุ่มธนาคารพาณิชย์เป็นกลุ่มของสถาบันการเงินที่มีการปรับระดับมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินให้เข้าใกล้ หรือเท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ในทางตรงกันข้ามกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ไม่สนใจเรื่องของการปรับระดับมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินให้เท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ต้องการความแตกต่างเพื่อให้เกิดความได้เปรียบเชิงธุรกิจ

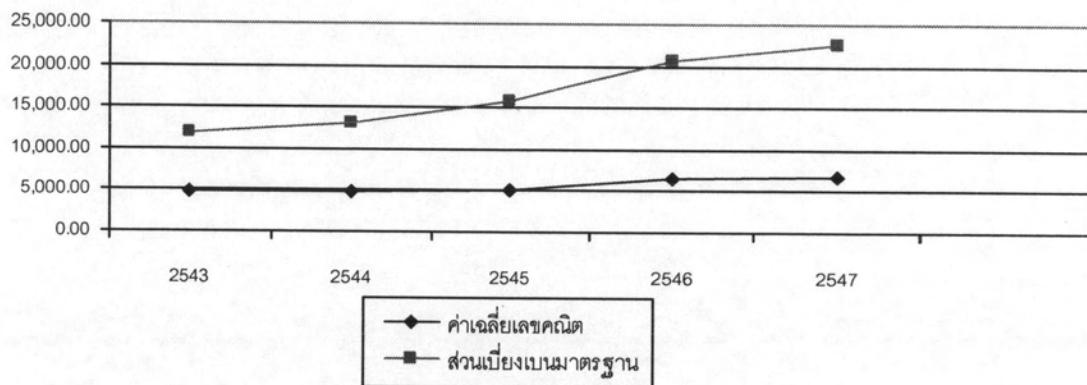
(2) ราคามาบัญชีของหนี้สินสุทธิ เป็นรายการที่เกิดขึ้นจากการนำมูลค่าของหนี้สินในงบการเงิน มาสูตรกับมูลค่าของการปรับปรุงงบการเงิน ที่ทำให้เกิดมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งในงบการเงินของตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ ไม่พบการเปลี่ยนแปลงมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินด้านหนี้สินเลย จึงเป็นเหตุให้ราคามาบัญชีและฐานภาคเงินของรายรากฐานเท่ากัน ผลต่างข้าวคราวเพื่อกำណวนภาคเงินได้รอดบัญชีจึงไม่เกิดขึ้นจากหนี้สินของกิจการ โดยรายละเอียดของราคามาบัญชีของหนี้สินสุทธิเป็นดังนี้

รูปภาพที่ 5.7 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ราคามาบัญชีของหนี้สินสุทธิ กลุ่มธนาคารพาณิชย์

(หน่วย : ล้านบาท)

ข้อป้ำที่ 5.8 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคามาบัญชี
ของหนี้สินสุทธิ กลุ่มที่ไม่ใช่องค์การพาณิชย์
(หน่วย : ล้านบาท)

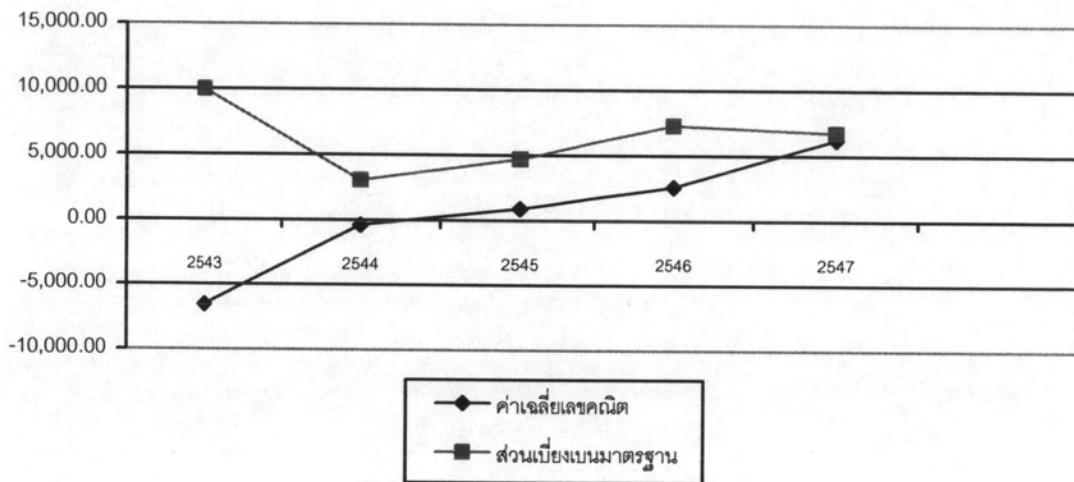

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ราคามาบัญชีของหนี้สินสุทธิ ของสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกันกับราคามาบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ซึ่งมูลค่าของราคามาบัญชีของหนี้สินนี้ไม่ก่อให้เกิดผลต่างขั้วระหว่างเพื่อนำมาคำนวณภาษีเงินได้รอตัดบัญชี แต่ราคามาบัญชีของหนี้สินสุทธิ เป็นรายการที่สนับสนุนนโยบายการจัดการของสถาบันการเงินได้ดี โดยกลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีนโยบายในการปรับระดับมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินให้เข้าใกล้ หรือเท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่มจริง และกลุ่มที่ไม่ใช่องค์การพาณิชย์นั้นมุ่งสร้างความแตกต่างระหว่างมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงิน เพื่อให้เกิดความได้เปรียบเชิงธุรกิจ

(3) กำไรจากการดำเนินงาน เป็นที่เกิดขึ้นจากการประกอบการในรอบปีบัญชี หรือประจำเดือนของสถาบันการเงิน โดยกำไรจากการดำเนินงานนี้จะเป็นฐานในการคำนวณค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ในงบกำไรขาดทุนของกิจการ ซึ่งจะก่อให้เกิดซึ่งว่างระหว่างค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ในงบกำไรขาดทุนกับค่าใช้จ่ายที่เป็นภาระภาษีที่แท้จริงของกิจการ ซึ่งกำไรเหลังหักภาษี หรือกำไรสุทธินั้นจะเป็นมูลค่าสำคัญในการกำหนดมูลค่าของการรับรู้รายกรภาระภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ตามร่างมาตรฐานการบัญชีของไทย เรื่อง “การบัญชีที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้” โดยมูลค่าของกำไรสุทธิจะเป็นมูลค่าที่มีไว้เพื่อเป็นเกณฑ์ในการรับรู้การโอนกลับของรายกรภาระภาษีเงินได้รอตัดบัญชีโดยรายละเอียดของกำไรจากการดำเนินงานเป็นดังนี้

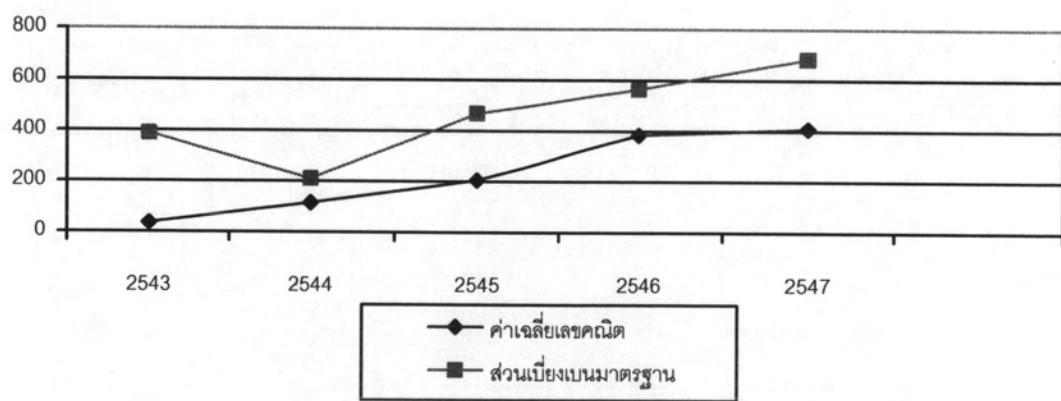
รูปภาพที่ 5.9 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไรจากการดำเนินงาน ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์

(หน่วย : ล้านบาท)

รูปภาพที่ 5.10 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ กำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มที่ไม่ใช่องค์กรพาณิชย์

(หน่วย : ล้านบาท)

จากการรวมข้อมูลพบว่า กำไรจากการดำเนินงานของสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น แต่การเพิ่มขึ้นของ กำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ และกลุ่มที่ไม่ใช่องค์กรพาณิชย์นั้น เตกต่างกัน โดยการเพิ่มขึ้นของ กำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ กำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มที่ไม่ใช่องค์กรพาณิชย์นั้นเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอและ

ข้ากวาอัตราการเพิ่มขึ้นของกำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มนักการพาณิชย์ โดยนโยบายที่สำคัญของการจัดการของกลุ่มนักการพาณิชย์ยังคงมีอิทธิพลเหนือการเพิ่มขึ้นของกำไรจากการดำเนินงาน คือ กำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มนักการพาณิชย์มีการปรับตัวให้เข้าใกล้ หรือเท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่มในท้ายที่สุด ซึ่งแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ใช่นักการพาณิชย์ โดยความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างกำไรจากการดำเนินงานของแต่ละกิจการยังคงมีอยู่อย่างเป็นสาระสำคัญ

5.1.2 ผลกระทบวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

5.1.2.1 ผลการทดสอบของแต่ละประเภทสถานการเงิน

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่ารายการที่เป็นตัวแทนของภาคธุรกิจได้รอดดับัญชีคือ หนี้สินภาคธุรกิจได้รอดดับัญชี และมีความสัมพันธ์กับมูลค่าราคากลางของส่วนของเจ้าของจริง นั่นแสดงว่า รายการภาคธุรกิจได้รอดดับัญชีนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนของกลุ่มนักการพาณิชย์จริง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคากลางของส่วนของเจ้าของสามารถอธิบายได้ด้วย หนี้สินภาคธุรกิจได้รอดดับัญชี ราคากลางบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ และกำไรจากการดำเนินงานประจำปี แต่อย่างไรก็ได้สำหรับกลุ่มนักการพาณิชย์เป็นกลุ่มสถาบันการเงินที่มีการหาตัวแปรเพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคากลางของส่วนของเจ้าของได้ไม่ยาก เนื่องจาก มีโอกาสที่ความเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคากลางของส่วนของเจ้าของนั้นเกิดจากปัจจัยภายนอก อื่นๆ เพียงเล็กน้อย โดยการอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้มีความแม่นยำมากขึ้นอาจ หมายถึงการเพิ่มปัจจัย หรือการเปลี่ยนตัวแปรเป็นตัวแปรอื่นๆ เพื่อการอธิบายการเปลี่ยนแปลง ราคากลางของส่วนของเจ้าของได้อย่างแม่นยำและน่าเชื่อถือมากขึ้น

แต่สำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่นักการพาณิชย์นั้น พบว่ารายการภาคธุรกิจได้นั้นมีส่วนสำคัญซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงราคากลางของส่วนของเจ้าของได้พอสมควร และยังพบอีกว่า ความสัมพันธ์ของหนี้สินภาคธุรกิจได้รอดดับัญชีมีความสัมพันธ์ ในเชิงตัวกันกับราคากลางของส่วนของเจ้าของค่อนข้างน้อยมาก อนึ่งรายการภาคธุรกิจได้รอดดับัญชีที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มนักการพาณิชย์และกลุ่มที่ไม่ใช่นักการพาณิชย์พบว่า มีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคากลางของส่วนของเจ้าของได้ไม่เท่ากัน โดยรายการภาคธุรกิจได้รอดดับัญชี ของกลุ่มนักการพาณิชย์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคากลางของส่วนของเจ้าของมากกว่ารายการภาคธุรกิจได้รอดดับัญชีของกลุ่มที่ไม่ใช่นักการพาณิชย์ ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงผลลัพธ์ของตัวแบบงานวิจัยของสถาบันการเงิน โดยแยกตามประเภทของสถาบันการเงิน

ประเภทสถาบันการเงิน	ตัวแบบที่เหมาะสม
1. ธนาคารพาณิชย์	$MVE = 0.005DTL + 2.392 BVA + 0.001AE$
	สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r) = 0.853
	สัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R^2) = 0.714
2. ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	$MVE = 0.019 DTL + 0.002 BVA - 0.002 BVL$
	สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r) = 0.342
	สัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R^2) = 0.091

5.1.2.2 ผลการทดสอบสำหรับกลุ่มสถาบันการเงิน

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบร้า ตัวแบบที่ตั้งขึ้นเพื่องานวิจัยในครั้งนี้ มีความเหมาะสมกับการทดสอบตามสภาพแวดล้อมของประเทศไทยมาก โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความนำไปสู่ถือของตัวแบบที่ใช้ในการวิจัย นอกจากนี้ ตัวแปรต่างๆ ที่กำหนดขึ้นตามตัวแบบการวัดมูลค่า ยังช่วยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคากลางของส่วนของเจ้าของได้เป็นอย่างดี

สำหรับรายการที่เป็นตัวแทนของภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีที่คงอยู่ในตัวแบบงานวิจัยนี้ ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ซึ่งจากสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) พบร้ารายงานทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคากลางของส่วนของเจ้าของจริง และมีอิทธิพลอย่างเป็นสาระสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของราคากลางของส่วนของเจ้าของอยู่มาก

นอกจากนี้การทดสอบตัวแบบที่ตั้งขึ้นเพื่องานวิจัยในครั้งนี้ ยังให้ผลที่สอดคล้องและสนับสนุนงานวิจัยเชิงประจักษ์ในอดีต ในหลายๆ แง่มุม อาทิเช่น ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับราคากลางของส่วนของเจ้าของ กับรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และพบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวนั้น มีอยู่จริง หรือเรื่องของสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) ระหว่างสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี นั้นไม่เท่ากันกับ หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี จากการวิจัยครั้งนี้สัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความถดถอยก็ไม่เท่ากัน หรือเรื่องของการเลือกตัวแปรควบคุมที่ใช้เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคากลางของส่วนของเจ้าของ เป็นตัวเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทาง

เดียวกันกับงานวิจัยในอดีต เป็นต้น โดยผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นของภาวะห์ตัวแบบของงานวิจัย เป็นดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ตารางแสดงผลลัพธ์ของตัวแบบงานวิจัยของสถาบันการเงิน

ตัวแบบงานวิจัย

$$MVE_t = -27.384 + 0.009 DTL + 0.001AE + 29.301 Type$$

$$\text{สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r)} = 0.375$$

$$\text{สัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R}^2\text{)} = 0.133$$

5.1.3 สรุปผลงานวิจัยโดยรวม

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่ามูลค่าของภาษีเงินได้รอดบัญชีมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจริงและอยู่ในเกณฑ์ดี โดยรายการภาษีเงินได้รอดบัญชีซึ่งเป็นตัวแทนของรายการมี 1 ชนิด ได้แก่ หนี้สินภาษีเงินได้รอดบัญชี ซึ่งสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาดของส่วนของเจ้าของได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล และนำเข้าถือ เมื่อผู้ใช้งบการเงินต้องการเครื่องมือเพื่อช่วยในการตัดสินใจ ผู้ใช้งบการเงินสามารถอธิบายผลของการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของจากการภาษีเงินได้รอดบัญชีได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกับผู้ลงทุนในกิจการกลุ่มสถาบันการเงิน สามารถเห็นได้ว่า เมื่อภาษีเงินได้รอดบัญชีเพิ่มขึ้น จะต้องมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของพอสมควร ในทางตรงกันข้าม หากพบว่าภาษีเงินได้รอดบัญชีมีมูลค่าลดลงย่อมส่งผลกระทบต่อมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของให้ลดต่ำลงในทิศทางเดียวกัน จากการบทวนวรรณกรรม ทำให้ได้รับรายงานวิจัยในอดีตมาเป็นจุดเริ่มต้นและแกนของงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงแนวทางการวัดมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินให้เกิดความถูกต้องและเหมาะสมสมกับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยได้อย่างลงตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ในงานวิจัยของ Ayers (1998) ได้ใช้รายการบัญชีอื่นๆ อันได้แก่ Pension และ OPEB ซึ่งเป็นตัวอธิบายกำไรส่วนเกินจากการดำเนินงานในตัวแบบการวัดมูลค่าของ Feltham และ Ohlson (1995) จากการตัดสินใจของ Ayers (1998) ในประเทศไทยยังไม่มีการทำหนดให้มาตรวจสอบทางการบัญชีรายการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการใช้ตัวแบบของ Ayers (1998) ด้วยการสืบค้น เทียบเคียงรายการซึ่งให้ผลลัพธ์ไปในทิศทางเดียวกันและให้ความหมายที่ใกล้เคียงกัน ทำให้การ

ปรับเปลี่ยนตัวแบบดังกล่าววนั้นมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางการบัญชีในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น สำหรับงานวิจัยในอดีตนั้นได้แบ่งออกถึงผลลัพธ์อันนำไปสู่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการกำหนดตัวแบบและทดสอบตัวแบบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยทุกๆ ตัวแบบแม้กระทั้งตัวแบบของงานวิจัยในครั้งนี้ ได้ยอมรับถึงการมีอยู่จริงและความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าของภาษีเงินได้รอดบัญชีจริง

อนึ่งผลการวิจัยที่ได้ครั้งนี้ยังไม่สามารถอ้างอิงได้ถึงรายการภาษีเงินได้รอดบัญชีของกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ เนื่องจากข้อจำกัดในการปรับปูรุ่งนากการเงิน และข้อจำกัดทางกฎหมายซึ่งนิยามให้ปรับใช้ฐานภาษีแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ คือการเข้าถึงข้อมูลอันเป็นรายละเอียดที่แท้จริงขององค์ประกอบของงบการเงินของแต่ละกิจการ ซึ่งในหลาย ๆ องค์ประกอบของงบการเงิน เพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างราคาตามบัญชีกับฐานภาษีของรายการนั้นๆ จึงจำเป็นต้องมีการประเมินมูลค่าด้วยหลักการทางบัญชีเทียบเคียงกับมาตรฐานทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับรายการที่ประเมินนั้นๆ ด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์

แต่อย่างไรก็ดี จากการวัดมูลค่าของภาษีเงินได้รอดบัญชีครั้งนี้สามารถยืนยันได้ถึงการมีอยู่จริงของรายการภาษีเงินได้รอดบัญชีของกลุ่มสถาบันการเงิน โดยการคำนวณมูลค่าของภาษีเงินได้รอดบัญชีตามผลลัพธ์ของการวิจัยได้สนับสนุนให้ใช้วิธีการคำนวณภาษีเงินได้รอดบัญชีตามวิธีงบดุล ซึ่งได้รับการยืนยันมาแล้วจากการวิจัยของ Ayers (1998) และจากการทดสอบความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าของภาษีเงินได้รอดบัญชีในครั้งนี้ ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นถึงความเป็นไปได้ในการนำรายการภาษีเงินได้รอดบัญชีไปใช้กับงบการเงินของกลุ่มสถาบันการเงิน ดังนั้นร่างมาตรฐานการบัญชีของไทย เรื่อง “การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้” สามารถนำมาปรับใช้กับกลุ่มสถาบันการเงินได้อย่างไม่มีปัญหา

5.2 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ถึงแม้ว่ารายการภาษีเงินได้รอดบัญชีนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนอยู่จริงดังผลการวิจัยในครั้งนี้ แต่อย่างไรก็ดีหลักการของภาษีเงินได้รอดบัญชีบางประเด็นยังไม่ได้มีการศึกษาอย่างจริงจัง จึงอาจส่งผลให้การประกาศใช้ร่างมาตรฐานฉบับดังกล่าวกับกลุ่มของอุตสาหกรรมอื่นๆ ต้องเลื่อนออกไปอีก โดยเฉพาะปัญหาของเรื่องต่างๆ ดังนี้

- (1) เรื่องของบัญชีปรับสมดุล ของความเหลื่อมล้ำในมูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีกับหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (ยังไม่มีการรองรับเรื่องศัพท์บัญชีอย่างเป็นทางการ)
- (2) มูลค่าที่ควรจะรับรู้ของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี จากกำไรสุทธิที่เพียงพอต่อการขาดขายผลการโอนกลับรายการภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ซึ่งต้องเพิ่ม หรือลดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีเป็นจำนวนเท่าๆ กัน
- (3) การใช้ประโยชน์ในรายการภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ทั้งสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี จะมีการใช้อย่างไร จะใช้เพื่อทดเชยมูลค่าที่เหลื่อมล้ำของค่าใช้จ่ายภาษีจากการประมาณการในงบกำไรขาดทุนกับภาระภาษีที่ต้องจ่ายชำระจริงควรจะเป็นอย่างไร เมื่อเกิดรายการสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีพร้อมๆ กัน
- (4) ระยะเวลาการรับรู้รายการสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ในงบดุล และ
- (5) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีเงินได้ หรือเกิดผลต่างของอัตราภาษีเงินได้การรับรู้รายการภาษีเงินได้รอตัดบัญชีควรทำอย่างไร

ฉะนั้นงานวิจัยที่น่าจะมีการศึกษาและค้นคว้าต่อไปในอนาคต สำหรับภาษีเงินได้รอตัดบัญชี จึงน่าจะเป็นเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้ง 5 ประเด็นของภาษีเงินได้รอตัดบัญชี เพื่อให้เกิดความแน่นอนและชัดเจนถึงการมีอยู่ของภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ในประเทศไทย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัลยา วนิชย์บัญชา. หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

กัลยา วนิชย์บัญชา. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

กัลยา วนิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

กลุ่มนักวิชาการภาษาอังกฤษ. ภาษาอังกฤษตามประมวลรัชฎากร 2545. พิมพ์ใหม่แก้ไข ปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์, 2545.

คณะกรรมการวิชาคณิตศาสตร์ คณะกรรมการศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ความน่าจะเป็น และสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: พิทักษ์การพิมพ์, 2538.

ดวงใจ วีสกุล และคณะ. สถิติธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์แห่งมหาวิทยาลัย, 2543.

ไฟจิตร ใจนานิช และคณะ. ภาษาอังกฤษ ฉบับย่อ คำอธิบายประมวลรัชฎากร. กรุงเทพมหานคร: สามเจริญพานิชย์(กรุงเทพ) จำกัด, 2544.

วงศ์ก็ดี ทุมนานนท์. การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้ตัดบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ธรรมนิติเพรส, 2548.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. มาตรฐานการบัญชีของไทย ฉบับรวมเล่ม(ปัจจุบัน พ.ศ. 2546) เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: พ.เอ.ลีพิง, 2547.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. ร่างมาตรฐานการบัญชีของไทยเรื่อง "การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้". แหล่งที่มา :

<http://www.nukbunchee.com.html> [21 มิถุนายน 2548]